

Управління прибутком підприємства доцільно представити у вигляді ряду взаємопов'язаних і взаємодіючих функціональних підсистем. Важливим інструментом конкурентної боротьби в сучасних умовах стає правильно визначена стратегія розвитку підприємства, заснована на зіставленні власного ресурсного потенціалу з зовнішнім оточенням, в якому воно діє. Правильно обрана стратегія дозволяє зберігати конкурентоспроможність підприємства в довгостроковій перспективі.

Поєднання стратегічних підходів і методів вирішення складних проблемних ситуацій дає разюче реалістичні результати. З'являється пряма можливість поліпшити ступінь управління підприємством шляхом визначення стратегії фірми.

Таким чином, впровадження методів розв'язання багатокритеріальних задач зі структурованими критеріям в процедури аналізу економічних величин дозволить на сьогоднішній день значно вдосконалити системи підходу до проблем моделювання економічних процесів, створення адекватних і реальних оцінок діяльності підприємств будь-якої сфери діяльності.

Список використаних джерел:

1. Фецович Т. Р. Формування фінансових результатів підприємств / Т. Р. Фецович // Вісник Львівської комерційної академії. – 2011. – №36. – С. 405–410.
2. Власова Н. Ефективність формування фінансових результатів роздрібної торгівлі: моногр. / Н. Власова, І. Мелушова. – Х. : Харківський державний університет харчування та торгівлі, 2008. – 259 с.

Шкарупа А. К., к. держ. упр. Величко Л. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Застосування інновацій у промисловому підприємстві завжди орієнтоване на підвищення ефективності його промислового виробництва [1]. Але багатогранність інновацій, що безпосередньо визначають конкретну сферу для їх застосування, виявляє себе в діловій практиці з точки зору різних видів інновацій,

які різним чином впливають на економічну ефективність. Отже, інновації визначають різні способи збільшення ефективності формування інноваційного та технологічного потенціалу підприємства, що відповідає цим самим інноваціям.

У деяких випадках інновації забезпечують підвищення ефективності промисловості шляхом збільшення попиту на продукцію за рахунок поліпшення її якості або шляхом розширення виробництва товарів з новими властивостями, в інших випадках – шляхом скорочення витрат, наприклад, через зниження собівартості підприємства за рахунок застосування нових вищих та більш економічно ефективних технологій [3].

Сьогодні ми знаємо і застосовуємо досить багато типів інновацій у діяльності промислових підприємств. Це технологічні, технічні, економічні, організаційні та управлінські інновації [2].

Поки що технологічні інновації є найкращими у повному розумінні. Вони служать основою для багатьох інших інновацій, охоплюють всі рівні промислового виробництва, а також впливають на формування основних тенденцій зростання та розвитку підприємств.

Технічні інновації знаходяться безпосередньо поруч із технологічними за їх значимістю для промисловості. Продуктивність виробництва здійснюється в основному за рахунок виготовлення виробів з новими поліпшеними властивостями.

Інша сфера економічних інновацій, які значно розвиваються на базі технологічних – це застосування більш ефективних форм управління виробничим процесом, таких як спеціалізація, співробітництво, диверсифікація, а також нові та вдосконалені методи управління процесом виробництва, залучення нових фінансових та кредитних інструментів, видів цінних паперів тощо.

Організаційні та управлінські новинки, які часто пов'язані з терміном «організаційні та управлінські інновації», позитивно впливають на ефективність промислових підприємств шляхом вдосконалення промислової структури, управління певними економічними процесами, шляхом прогнозування динаміки їх розвитку та змін у конкурентному середовищі. Вони значною мірою перевершують економічні інновації, що формуються для промислового зростання.

Поліпшення інновацій орієнтоване на просування технологій нового покоління. Інновації використовуються у виробництві та управлінні, найчастіше зустрічаються в практичній економічній діяльності промислових підприємств.

У порівнянні з вдосконаленням нововведень, меншу роль у формуванні резервів для промислового зростання набувають мікроінновації та псевдоінновації. Перші спрямовані лише на поліпшення деяких окремих елементів, властивості продукції або процесів.

Псевдоінновації передбачають або часткове вдосконалення, або відновлення всіх застарілих елементів системи виробництва, які вже вичерпали свій потенціал ефективності.

Таким чином, ми бачимо, що підвищення ефективності економічної діяльності промислових підприємств на основі інновацій і формування відповідних резервів для промислового зростання передбачають типологію новинок, аналіз шляхів їх впливу на ефективність діяльності підприємства та прихильність до тих типів, які здатні забезпечити найкращий результат.

Список використаних джерел:

1. Гринько Т. В. Організаційні зміни на підприємстві в умовах його інноваційного розвитку / Т. В. Гринько, Т. З. Гвініашвілі // Економічний часопис – XXI. – 2015. – № 1-2 (2). – С. 51–54.
2. Кошевой Н. Н. Обеспечение развития наукоемкого производства в промышленности Украины / Н. Н. Кошевой // Проблемы устойчивости социально-экономического развития в условия глобализации : материалы Международной научно-практической конференции (г. Душанбе, 8–9 апреля 2015 г.). – Душанбе, 2015. – С. 149–151.
3. Velychko O. Transformation and development of production-logistics enterprises in Ukrainian agrarian sector / O. Velychko, L. Velychko, J. Ramanauskas // Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development. – 2016. – Vol. 38. – No. 1. – P.70–87.